

Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje:
KAREL V. RAIS.

"Ó, jsou, jsou, já všechna rád, ale ani mezi doktory medicíny tuze, myslím, nepanujou, a ti přece zdraví rozumějí!" volně, v koutech máje úsměv, klidně se kolébaje pokračoval dědeček. — "Jak se hodně vaří mezi pány od oufadu, to abych se přiznal, nevím. Ale Pánbůh mne chraň, a bych snad na to na všechno huboval! Jen povídám, jaký byl celý ten život od malička do stáru: člověk pracoval, najedl se, co měl, uchránil dětem, a kdo měl štěstí, smad ještě něco přikoupil!"

"Tak vidíte. A toho zdravého vzduchu co tam bylo! Podívejte se kolem, jak je tu všechno jako pod šedavým žemdem, kouknou na ty domy a nahoru k nebi, aby viděli, co dýcháme!"

"Ano, zdravý vzduch jsme měli, to jen co je pravda! Co bylo choler, které já pamatuju, v roce dvacátém, v padesátém, ta byla zvláště silná, i v šestadesátém, v městě dělaly mnohem hůř než u nás — tamhle o naši Bukovinu dokonce ani nezavdaly."

"Tak to vidíte, sám museli doznat! Ale trochu se omýlíš, ta v dvacátém byla nejsilnější!" rozhodně opřel se dědeček.

"Když oni jsou pořád proti mně — kdo má pravdu, pane berní — ráda zastavím se přísně zahleděl se na herního."

"V roce padesátém," volně odpovídal berní a trochu se usmál. "Bodejť by oni dnes byli při mně, když mají takovou posilu!" odsekl rada a ubíhal.

"No, co bysme se hádali, v padesátém byla nejsilnější, to je konec. Ale abych se ještě o tom vzduchu zmínil: tot my dobře víme, že páni v kancelářích a městě chválí jen, jaký máme čistý vzduch a tu — Bůh mne netrestej — přírodu, ale co našim lidem chybí, po tom se nikdo nepatí!"

"I jsou oni sedláci od jakžvíka podšívky podšíté, nařikají přemárně a syny přivedou až na advolakaty a decran dávný tiskce," na pantátu nehledá jich rada.

"Jako na příklad já, že?" dohráky pousmál se dědeček.

"Když chtějí, třeba!"

Pantáta vážně zakřávil hlavou, několik roků šel mlčky, pak pokračoval volně, měkce: "To je pravda, pro děti jsme dovedli udělat všechno! Děti u nás byly vždycky první, ode všeho dostaly napřed, nejdřív se mysliho na ně. Táta by byl do huby nezval, kdyby se byly děti neměly s dostatek najíst. Jiného pomyslu jsme neměli, než jak bychom jim připravili lepší život. Ale to nikdo neví, co to stálo, než se měsíčně nskládalo, kolik hoch platil za byt a stravu. A jak jsme sami při tom žili! Bůh nebeský ráčí mne chránit, abych se snad zblblil, ale bývaly to často všelijaké žasy, a nejednám nic jsme s mánou starostou oka nezahmohlil. Hoch ráty nebe neměl, o tom by mohl sám vypravovat, takový městský student o tom živobytí ani potu chy nemá!"

Rada šel volně, mlčky.

"Je to tak, je, svatá pravda," ku postvu měkce řekl berní a dlouhou rukou pohledil pantátu po lupate.

"Takový studentík má chudobný stůl a pořád jen chleboem dojídá. Pomyšleme si k tomu tu stráž, ne ubení a poroučím, proč ti hoši chodí na svatby a na vagone jako stříšlet, a proč jich tak v nelepším věku umírá," pokračoval dědeček.

"Muje neobáka nazníka vždycky spráškla ruce, když jsem přišel a strážník mě pořád posouvala," seřvenos, nejšťatij hlasem rada přivrděloval, ale na žládně ho nepohlížel.

"A náde!" vdechli i berní.

"Ale co je pravda, studovat u mějí! Vidíš pracovat tatky a nekam tu přivedou!" důkladně, kanzelovky hlásl dědeček a zastavil se při tom vzápětí ukazavák.

Berní se ardečně, radostně roze-

smál, a pan rada trásl hlavičkou. "Dobře, dědečku, povídají, dobře! Však také na celém světě každý whrň českého pracovníka — nicht wahr, pane berní?"

"Ba, ba," zněla odpověď.

"Jen že — jen že v tom bývá chyba!" zase dědeček pokračoval. "Když se ty děti k něčemu dostanou, často, často zapomínají, z čeho vyšly. Kolikrát když uteče trochu let, vlastní tatík by se s dítětem nepoznal!" a pantáta teálně hleděl do dálky.

Rada a berní upněn se na nán dívali, ale nepromluvíli; na obou bylo patrné, že zapadli hluboko do myšlenek. Ani jich nezaujalo, když pantáta náhle radostně zvolal: "I namoutě milou, podívejme se!" a honem sklonil se ke skupině bludě zlatých, rozkvetlých petrkličů. V koutě záhonku mezi křovisky do nevelkého hlonočku sběhli se ti mlí, vítání hlasitěle jara, jakoby si vespolek povídali, že je čas otevřít tvrdou zemi.

Před pantátovým dachem objevil se známý palouk tam daleko doma pod Slivkovým hájem. Struha vedle něho žhlnula a holé olšiny svěštili. Krátká, rozelenalá travička volně jej pokrývá, a na jednom místě rok co rok v prkyní podjají vyrosti se tam takový zlatý petrklič. Koli, krát je už dědeček spatřil! Kolkrát se radostně pousmál, když po zimě poprvé jde do polí, viděl je tam zas, ještě s příkloněnými tráslavými hlavičkami! Vždycky z daleka to místočko zasvětilo — právě jako tady, jenom že sem zanesla je patrně ruka zahradníkova, a tam vyskočily si samy. Jsou už tam letos taky! Pantáta byl by se nejrádeji rozběhl podívat se.

"Poďme, poďme, pantáto," pobídl rada. "Tak jsem si při té dědečkově řeči vzpomněl na študentký kvartýr na venku," povídal zvolna, dívaje se k zemi. "Zrovna to vidím, jak nás pět sedělo kolem stolu, stará paní s puněochou v ruce mezi námi, a bíflovali jsme, až jsme si dlaněmi kalhoty na koleno rozdrali. V tom některý něco prohodil, druhý se zasklebil, a zas to šlo dál," a rozesmál se tlumeným, špavým smíchem.

"M-no — já těch škol mnoho neměl, ale taky vzpomínám! Buďte te asi zrovna tak, jenom že teď mají všechno po česku a ne jako my samou němčinu. Když ty naše kluky poslouchám, zrovna bych si zpíval!" pomalíčku vypravoval berní.

Pantáta mu po té řeči udiven pohledl do tváře a vida jí všečku blaženou, rozjímá, jaký je to zvláštní člověk.

"A teď jsme taková staří kocoury — pane berní, pane berní —" a rada chvěje se sevřel dlouhému druhovi ruku.

"Ba, ba —" berní z hluboka vydechl — "a kde to všechno je — kde jsou ty hlavy, které se starávaly —" a skloniv hrud i hlavu, rychle vytáhl modrý šátek a přejel si obličej.

Pantáta poslouchal a drobné rty se mu tětily; těch pár slov nenulvárňého berního zase se mu velmi líbila, jaktěl by jich v něm byl nehlédat.

"Jině to na světě nejde," promluvil volně a měkce. "bud' Bůh chvála, že se můžeme s radostí dívat; zase na ty děti a pět jim všeho štěstí. Ty jsou teď zas naše sluníčka — jiného tu nemáme!"

Berní zas pohledil pantátu po lupate, ale rada nemluvil tuze spěšně a pokračoval, jakoby se divil. Teprve na komej parku se zastavil, vytáhl hodinky a pšel se prudit: "Kolik mají hodin!"

Pantáta honem vyhrabal ve své kůlce a povídal: "No, bude hodně dvanáct!"

"Jestli za pět minut," hodinky vytáhnuv s kolonocho zářku, přidal i berní.

"I nepovídat, na dvě minuty smělš na kručákch hochochot," odporoval rada.

"Ba neobchoum —"

"Nehádejte se usnědí!" sekl rada.

Domy Václavského náměstí stály v zapadlém klidu. Oblaka byla

popelavě modrá, slunce chvělo se jako velký, čepýnatý květ, a vzduchem plížily se vleké vlny kouře; Týnské věže, vystíněné krabatiny střech i Letenské pozadí byly již opět za sedomodrou oponou. V tom z kteréš vže rozhlaholil se zvonek, a z dání zadučela temná rána. —

"No tak — mám pravdu?" chtěl se rada ukazuje svoje malé, splstělé zlaté hodinky s perleťovým šedým ciferníkem. "Po druhé se nepřou!"

Stáli v kroužku, každý hodinky v prstech; berní a pantáta zřivovali si ručičky na poledne. Ze všech stran přiletaly vysoké hlacholy.

Pantáta zastrčiv hodinky smekl klobouček, pokrčoval se a cupaje vedle druhých tiše se modlil.

Rada po něm mžoural, tloukl hůlkou, ale neřekl nic.

Kolem starochů chvátali dělní lidé; nevěšali si ničeho kolem, oči upírali v před, jakoby právě tam naproti stál dům, v kterém čekají žena, děti...

Pantáta pomodliv se dal na hlavu.

"Taky to u nás v polech tak běháva domů," povídal, "ženské i mužští. Taková žena, která jde na panskou práci, má se nejhůř. Tuhle ten vrabčák —" a pantáta ukázal na buclatého, rozčebraného vrabce, jenž sedel na větví křída, měl schlipá a vyhlídal si záda, — "se může o své děti víc starat, než taková máma."

Berní přikývoval, rada šel mlčky, jenom několikrát do dálky na pozdrav kýval cylindrem. Proti Jindřichské ulici se zastavili.

"Tak dobré chutnání, dědečku, a zas brzy se sejdeme," teprve teď zasvěholil a podával suchou ruku.

"Nápodobně přejú, rače být hezky zdraví!"

"Poždrav vás Pánbůh!" loučil se i berní a potřásl pantátovi rukou.

"Pánbůh rač opatrovat," děkoval dědeček a obrátiv se ještě k radovi dodal vřele: "Tu pami sleděčku že pěkně pozdravuju."

Rada přivrděuje rychle mrkal.

"Na mou pravdu, že na ni myslím jako na vlastní a kdybych mohl, nejkrásnější sen bych jí vyplnil —" teplým, jasným pohledem patře na radu šveholil pantáta.

Rada pohledl mu do očí, ale nepromluvil již oděhlá; ale pozrovu se vrátil k dědečkovi a řekl sladce: "Do poroty by se někdy nešli podívat?" a lahodně mu zamžoural. "My tuhle s panem berním rádi, člověk slyší, jak to mezi lidmi chodí; zef také někdy obhajuje," a znova dědečka chytli za ruku.

"Smí se? Já sice na lidské hádky a soudy tuze nedržím, ale když ráčíte být tak laskavi —"

"Zas pro ně přijdem!"

A nadobro se rozešli. Pantáta klusal do Jindřichské ulice, berní s radou táhli náměstím dolů. Ale ještě se zastavili a dívali se za dědečkem, dokud nezašel.

"Dobrý člověk — nicht wahr, pane berní!"

"Tuze dobrý, poctivý, srdečný!" berní horlivě přikývnul. Tu se tiše rozesmál a zahovořil: "Tahlověhle naši lidé jsou — můj otec byl právě takový — a pane rado, jistá pravda, to ten národ udřálo!"

Rada jen krátce pokasňoval.

"Zrovna se ve mně všechno roztlálo!" berní ještě radostně dodal a polohlasně, zhluboka odlyboval.

"Deda, deda!" zajasala Plínka, sotva že pantáta dvoře otevřel.

"Tu jsme se pěkně prošli," je pevně chvátli. "s tou parku jsem byl, tam je hezky — A prosim vás, Márinko, nepišto mi posuňku!"

Pani usmívaje se mžourla hlavou.

"Sakulente, sakulente," povídal si starostlivě a pokračoval se na spánekch. "až by tu někdy byl jsem jako na trní."

"I nemůže starost, tatínku, — by vás psal!"

"Tat psal, deda, bude dřívá, tatá Mapejce!" Plina noložkavě pantátu táhla k pokojí.

"Být s námi taky ten druhý pan," náhle si vzpomněl dědeček.

"Kontrola?"

"Pantáto — už říká berní."

"I máš latí rád přídá — to je takový starý zvyk," usmála se paní.

"Tady, jak se mi zdá, lichota vůbec hodně panuje, je to samé ruku libám," "služebník", "milstivá paní", a říká se to každému; dobré jitro nebo dobrý večer přeje málokdo."

"Je to tak, je," přivrděovala paní, a dědeček cupal na Finino představení.

Když při obědě vypravoval synovi o dnešním procházce, doktor se smál: "To je párek kocourů, co?"

"No, ten pan berní mnoho řečí nenadělá — trvalo dlouho, nežli zabublal."

"Starý mládenec," vysvětloval doktor.

"A to snad ne! Povídal, že má studenty," divil se dědeček.

"Má — je to vzácný člověk! Má u sebe sestru, vdovu, a její dva synky; stará se o ně, platí na ně, jakoby byli jeho."

"I čerňáka!"

(Pokračování.)

Vymývání hlavy

je nanejvýše důležité pro udržení zdravé pudy vlasové a pro docelení pěkných vlasů. Mimo teplou vodu není ničeho více třeba než Severovo Léčivé kožní mydlo, které je antiseptické a působí velice blahodárně na kůži malých dětí i osob dospělých. Zbavuje skvrn a vyrážek kožních, otvírá póry a překonává čily, které kožní nemoci vyvolávají. Na prodej v lékárnách všude — 25c. W. F. Severo Co., Cedar Rapids, Ia.

OZNAMOVÁ KANCELÁŘ.

Obstarávám a přijímám oznámky do všech českých, slovanských, polských a chorvatských časopisů v Americe. Jsem výhradní oznamkovým zástupce těchto časopisů. Pořádám Vám všechny informace, týkající se výhod, kteréž se poskytnou oznamovatelům a obchodníkům, kteří si přejí oznamovat. Obstarávám překlady do všech řečí. Pošlu Vám seznam všech mezi-slovanských časopisů na požádání.

Alois J. Sankar,
115 Dearborn Str.,
Chicago, Illinois.

Dr. F. J. PETR,
český lékař a ranhojič.
(Bývalý výpomocný operátor e. k zemské nemocnice v Praze.)
Nemocem ženským věnuje zvláštní pozornost. Provádí operace všech druhů.
TEL. DOUGLAS 3325.
Obydlí a úřadovna: 2409 1/2 Jiřího 13. ul.

Zdarma Pro Muže

50,000 KNIH

Upně Zdarma

Je to závažná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řeč, jak lze vyléčit ztracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu síly, újedy, nezdrávnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a měchýřové nemaze, revmatism, kapavku a nové chycené nemoci, snížení roary močové a všechny nemoci, vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privatně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčit. Obsahuje celé skladité vědomosti — právě to, co každý lenarý i svobodný muž měl by vědět. Tato kniha byla sepsána lékařem, který vénoval léta studiu a zkoumání těchto zvláštních nemocí.

Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplacené, v prosté zapečetěné obálce. Neposlejte žádných peněz — pouze napište zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNihu.
DR. JOS. LISTER & CO.
B. 302-22 Fifth Ave. Chicago.

Převor: Die saft schilddrüse bei hohem graden, klytostu mi poslal úplné zdarma jednu z vobch bezplatných knih pro muže.

Jméno.....
Ulice a číslo.....
Město.....

KRAJANÉ.

Rozmíste si komu svědíte léčení své nemoci. Mnoho povolání ale málo vyvolených stojí v plně. Tak jest i v obore lékařském. Jsou lékaři matiatikáři a jsou skuteční odborníci a lidumilové. Někteří Vás pouze reklamou svojí štá, na Vás, Vás poslední téze vydělání cent vynámi a pomoc a uzdravení nikde-va lehkomyšlností takového lo-káré matiatikáře nemoc zanedbaním se jen horší.

Světověznámý a uostarý léčebný ústav jest pouze, COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE který za dlouhá léta svého působení jenž mnoho lidí vyvrval ze spárů bñzeli se smrti. Nenalezá se žádná nemoc, která by v tomto ústavě nebyla rozpoznána a která by nebyla za krátko dobu vyléčena, i tehdy když u jiného lékaře nebylo Vám pomociho i tehdy když i Vy sami veškerou naději na vyléčení jste strátili.

Vy všichni trpíte! Poslšte přátelskou radu od zkušeného a lidumilného lékaře, který Vám odporučuje a radí: Nechodte a nedejte na lékaře kteří svými ohlaskami Vás lákají a přec Vašemu utrpení nepomohou. Obrátte se proto vždy na lékaře zkušené, rozumě alidumilné a takové najete vždy v našem ústavu. A abyste se více přesvědčili o výtečném léčení Collins New York Medical Institute tak si pište o knihu "Vůdce ku zdraví".

Vy všichni trpíte! Poslšte přátelskou radu od zkušeného a lidumilného lékaře, který Vám odporučuje a radí: Nechodte a nedejte na lékaře kteří svými ohlaskami Vás lákají a přec Vašemu utrpení nepomohou. Obrátte se proto vždy na lékaře zkušené, rozumě alidumilné a takové najete vždy v našem ústavu. A abyste se více přesvědčili o výtečném léčení Collins New York Medical Institute tak si pište o knihu "Vůdce ku zdraví".

Vyšečná tato kniha, která pojednává o všech nemocech, jak možno se těchto nemocí vyléčit a jak třeba je léčení jest podána, tak srozumitelně, že každý s zánukou obličej. Proto vynášíme a jakmile jste nemocí popláto přivně. Vaši nemoc ve svém mateřském jazyku, napište jak dlouho již trpíte jak jste stár a všechny okolnosti za kterých se nemoc vyvíjela a zašlete nám dopis tenpo adresou.

COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE
140 WEST 34th STREET — NEW YORK.
a budete ušetři, že v krátkém čase budete úplně vyléčeni.
Dr. S. E. Hyndman, vrchní lékař.
Pracovní hodiny: Denně od 10 ráno do 5 odpoledne. V neděli od 10 ráno do 1 odp. Úterý a pátek od 7 do 8 večer.
Každý, kdo pošle deset různých adres svých známých tomu pošlem knihu "Vůdce ku zdraví" bez poslání žeb postou.

Nejsnadnější způsob k opatření si podivuhodného mluvícího stroje.

Zvláštní liberální nabídka pro čtenáře Pokroku Západu. Čtete! : : :

\$1 týdně, po zaplacení první splátky v obnosu \$5, opatří Vám do vašeho domova pramen sejpoutavější a nejpouštější zábavy nového věku — fonograf či mluvící stroj, buď "Edison" anebo "Victor" výrob Pomyšlete si, i při tomto nepřekonalném mírném a svobodném splácení prodáme Vám ku př. \$30 nebo \$40 stroj za NEJNIŽŠÍ cenu, za kterou kdykoliv nabízen byl za HOTOVÉ kterýmkoliv obchodníkem, v kterémkoliv čase a v kterémkoliv místě. \$1.00 týdně a žádný úrok. — \$1.00 týdně a budete mít zpěvy, orchestrální i dechovou hudbu, básně, lety a případy ve vašem mateřském jazyku, které lehce si opatříte v každém čas.

Některé z nejpruhobitějších zpěvů; nejkrásnější hudba kdykoli napísaná byla, produkovaná Čechy a Poláky, a nyní, při podivuhodném zlepšení mluvících strojů, tyto zpěvy a tato hudba mateřské země jsou lahodnější a sladší než kdykoliv před tím.

Hodíte-li ve městě, přijďte a vyslechněte naše polské a české rekordy — pošlete si pro nás nejpouštější seznam, v kterém tyto rekordy jsou popsané. Dáte pamatovat, že zaplatíme všechny dopravní výlohy na tyto stroje a rekordy všem čtenářům Pokroku Západu, když pošlany jsou mimo město.

Neokládejte se kupi na jiný den — nikdy až dosud smělí jste takovou příležitost ku opatření si mluvícího stroje vysoké hodnoty za tak snadných podmínek — \$1.00 týdně a žádný úrok.

Jsmo autorizovanými západními zástupci vyrabitelů

Edisonových fonografů a mluvících strojů

a máme na skladě v každé době přes 100,000 rekordů, počítaje v to každý český a polský rekord. Pošlete si dnes pro nový cenník, popisující tyto rekordy.

NEBRASKA CYCLE CO.
15th & Harney Sts. GEO. E. NICKELL, 334 BROADWAY,
Omaha, Neb. Manager. Council Bluffs, Ia.